

Bruxelles, 25 aprilie 2017

TAXUD/A2/008/2016/final

MODIFICARE A MANUALULUI DE TRANZIT (CODURILE REZULTATELOR CONTROLULUI)

Se introduc următoarele modificări în Manualul de tranzit; acestea se vor aplica începând cu 1 octombrie 2017:

I. În partea IV, capitolul 2, punctul 3.4, ultima teză se elimină și se înlocuiește cu următorul text:

„Următorul cod privind rezultatele controlului trebuie înregistrat de **biroul vamal de plecare** în mesajul IE001:

- «A1» (satisfăcător): dacă mărfurile primesc liberul de vamă pentru tranzit după controlul fizic al acestora (integral sau parțial) și nu au fost depistate nereguli;
- «A2» (considerat satisfăcător): dacă mărfurile primesc liberul de vamă pentru tranzit numai după controlul documentar (fără control fizic) și nu au fost depistate nereguli sau dacă nu a avut loc niciun control;
- «A3» (procedură simplificată): în cazul în care mărfurile primesc liberul de vamă pentru tranzit din partea unui expeditor agreat.

II. În partea IV, capitolul 4, punctul 3.2 se modifică după cum urmează:

„3.2. Controlarea încheierii regimului de tranzit

*Articolul 47 din
apendicele I la
Convenție*

După prezentarea mărfurilor, a TAD și a altor informații solicitate, **biroul vamal de destinație** înregistrează sosirea și introduce următoarele informații în

Articolul 188 din
CVU NCTS:

Articolele 308-
309 din AA

1. MRN (numărul de înregistrare al operațiunii de tranzit);
2. data sosirii;
3. în cazul unor incidente survenite în cursul circulației mărfurilor (de exemplu: sigilii noi, transbordare), toate informațiile necesare extrase din TAD (dacă nu au fost deja înregistrate de un birou vamal anterior).

Biroul vamal de destinație decide dacă mărfurile vor fi verificate sau nu și reține TAD. Verificarea se efectuează cu ajutorul informațiilor din mesajul IE001 primit de la biroul vamal de plecare.

Biroul vamal de destinație introduce codul corespunzător al rezultatului controlului în mesajul IE018 și îl trimite biroului vamal de plecare. Următorul cod pentru rezultatele controlului trebuie înregistrat de biroul vamal de destinație:

1. Codul «A1» (satisfăcător) trebuie înregistrat în cazul în care biroul vamal de destinație a efectuat un control fizic al mărfurilor (integral sau parțial) și nu au fost depistate nereguli. Pe lângă controlul fizic al mărfurilor, se verifică cel puțin următoarele:

- numărul de înmatriculare al mijlocului de transport la plecare și la destinație, comparând datele din declarație cu cele disponibile la destinație;
- starea oricăror sigilii aplicate;

2. Codul «A2» (considerat satisfăcător) trebuie înregistrat în următoarele cazuri:

- dacă biroul vamal de destinație a efectuat numai un control documentar (fără controlul fizic al mărfurilor) și nu au fost depistate nereguli sau dacă nu a efectuat niciun control. Verificarea stării sigiliilor aplicate, fără controlul fizic al mărfurilor, este, de asemenea, înregistrată prin intermediul codului «A2», cu condiția ca sigiliile să fie intacte.
- dacă mărfurile au fost livrate unui destinatar agreat, iar biroul vamal de destinație decide să nu efectueze niciun control al mărfurilor și/sau al documentelor, iar mesajul «Observații privind descărcarea» (IE044) nu

indică nereguli.

În cazul codului «A2», se recomandă ca biroul vamal de destinație să trimită mesajul IE018 în aceeași zi în care mărfurile au fost prezentate biroului vamal de destinație sau cel târziu în următoarea zi lucrătoare.

3. Codul «A5» (Discrepanțe) trebuie înregistrat în următoarele cazuri:

(a) în cazul în care au fost depistate discrepanțe minore, dar acestea nu au generat o datorie.

Exemple:

- sigilii lipsă, rupte sau deteriorate;
- mărfuri livrate după expirarea termenului-limită;
- identitate/naționalitate incorectă a mijlocului de transport;
- neefectuarea înregistrărilor necesare în cazul unor incidente în timpul circulației mărfurilor;
- nereguli în ceea ce privește greutatea, fără urme vizibile de manipulare frauduloasă a mărfurilor (diferențe mici de greutate prin rotunjirea greutății).

(b) dacă, în cazul unor discrepanțe minore, a fost necesară o amendă administrativă în temeiul reglementărilor naționale;

(c) dacă au fost descoperite excedente de mărfuri (de același tip sau de alt tip) ca mărfuri nedeclarate și dacă statutul unional al acestor mărfuri/statutul mărfurilor ca mărfuri ale părții contractante nu a putut fi determinat.

Dacă mărfurile declarate într-o declarație de tranzit au fost livrate biroului vamal de destinație, faptul că au fost descoperite excedente de mărfuri nu împiedică biroul vamal de plecare să descarce regimul și să claseze transportul. Mărfurilor declarate inițial pentru tranzit li se poate apoi acorda liberul de vamă. Pentru excedentele de mărfuri, biroul vamal de destinație trebuie să clarifice situația.

Biroul vamal de destinație ar trebui să includă în mesajul IE018 o descriere detaliată a discrepanțelor. Toate informațiile introduse în caseta de text liber a acestui mesaj ar trebui să fie, pe cât posibil, într-o limbă care să poată fi înțeleasă de biroul vamal de plecare.

4. Codul «B1» (nesatisfăcător) înseamnă discrepanțe majore care nu permit descărcarea procedurii de tranzit. Operațiunea de tranzit nu este clasată în NCTS, iar răspunderea titularului regimului și a garantului rămâne în vigoare până la soluționarea cazului. Prin urmare, codul este utilizat doar în cazuri justificate în mod corespunzător, dacă mărfurile lipsesc (integral sau parțial), sau în cazul unor evenimente similare, cum ar fi dacă mărfurile prezentate la destinație diferă într-un mod semnificativ de descrierea din declarație (în ceea ce privește tipul și cantitatea).

Se disting două tipuri de cod B1:

(a) codul «B1» (nesatisfăcător) cu mențiunea «În așteptarea soluționării discrepanțelor» trebuie înregistrat în cazul în care a fost detectată o lipsă de mărfuri sau prezentarea unor mărfuri diferite de cele declarate în timpul controlului vamal fizic sau documentar, iar biroul vamal de destinație suspectează că acest lucru ar fi putut fi cauzat de o eroare sau o neglijență produsă la locul de plecare.

Biroul vamal de destinație:

- solicită biroului vamal de plecare să investigheze, în special prin examinarea oricăror documente prezentate de titularul regimului/declarant și prin compararea acestora cu datele din declarație și
- nu eliberează mărfurile din tranzit.

Operațiunea de tranzit este stabilită ca fiind «În așteptarea soluționării discrepanțelor». La biroul vamal de plecare, procesul este suspendat până la clarificarea neregulilor.

Odată ce cazul este rezolvat, biroul vamal de plecare informează biroul vamal de destinație expedind mesajul «Notificarea soluționării diferențelor» (IE020) cu codul «1».

Mărfurile sunt apoi eliberate din tranzit, iar operațiunea va fi în cele din urmă descărcată și biroul vamal de plecare o clasează în NCTS.

În cazul în care cazul nu este rezolvat, biroul vamal de plecare informează biroul vamal de destinație trimițând mesajul «Notificarea soluționării diferențelor» (IE020) cu codul «0». După primirea acestui mesaj sau, în cazul în care nu a fost

primit niciun mesaj, în termen de 6 zile calendaristice de la data la care a fost trimis mesajul IE018 cu indicația respectivă, biroul vamal de destinație inițiază propria investigație pentru a soluționa cazul¹.

(b) codul «B1» (nesatisfăcător) fără indicația „În așteptarea soluționării discrepanțelor” trebuie înregistrat în cazul în care a fost detectată, în timpul unui control vamal fizic sau al unui control vamal documentar, o lipsă de mărfuri sau prezentarea unor mărfuri diferite, iar biroul vamal de destinație nu presupune că aceasta ar putea fi cauzată de o eroare sau de o neglijență la locul de plecare.

Articolul 112 și
articolul 114
alineatul (1) din
apendicele I la
Convenție

Biroul vamal de destinație își inițiază propria investigație pentru a soluționa cazul.

Articolul 79,
articolul 87
alineatele (1) și
(4) și articolul
124 alineatul (1)
literele (g) și (h)
din CVU

În ceea ce privește datoria menționată la punctul 3 (excedentele de mărfuri), punctul 4 literele (a) și (b), există două opțiuni:

Articolul 103
litera (c) din AD

- ia naștere o datorie, în conformitate cu articolul 79 din Cod/articolul 112 alineatul (1) litera (b) din apendicele I la Convenție (nerespectarea unei condiții care guvernează plasarea mărfurilor în regim de tranzit unional sau de tranzit comun; sustragerea mărfurilor de la supravegherea vamală), iar aceasta trebuie să fie achitată;
- a luat naștere o datorie, care însă a fost stinsă, în conformitate cu articolul 124 alineatul (1) literele (g) și (h) din Cod și cu articolul 103 litera (c) din AD/articolul 112 alineatul (2) din apendicele I la Convenție. Stingerea unei datorii are loc în cazul în care:
 - ✓ sustragerea mărfurilor de la regimul de tranzit sau nerespectarea condițiilor care guvernează plasarea mărfurilor în regim de tranzit ori utilizarea regimului de tranzit rezultă din distrugerea totală sau din

¹ Dacă biroul vamal de plecare se află în următoarele țări: BG, CH, CZ, ES, MK și RS, vă rugăm să utilizați codul indicat. În celelalte țări, procedura este diferită și, indiferent de codul indicat în mesajul IE020, operațiunea este clasată automat în sistem. Aceasta înseamnă că procedurile ulterioare se realizează în afara NCTS. Prin urmare, în cazul celorlalte țări menționate, se recomandă utilizarea codului „B1” cu indicația respectivă doar dacă biroul vamal de destinație este în totalitate convins că lipsa de mărfuri sau prezentarea unor mărfuri diferite de cele declarate a fost cauzată de o eroare sau de o neglijență la locul de plecare și va trebui abordată la biroul vamal de plecare.

pierderea iremediabilă a acestor mărfuri ca o consecință a înseși naturii mărfurilor, a unor circumstanțe neprevăzute, a unui caz de forță majoră sau ca o consecință a unui ordin al autorității vamale;

- ✓ nerespectarea care a dus la nașterea acelei datorii nu are niciun efect semnificativ asupra funcționării corecte a regimului de tranzit și nu a constituit o tentativă de înșelăciune, iar toate formalitățile necesare pentru a reglementa situația mărfurilor sunt efectuate ulterior.

Articolul 103 litera (c) din AD prevede faptul că unul dintre cazurile în care se produce nerespectarea este acela în care supravegherea vamală a fost restabilită ulterior pentru mărfurile care nu fac obiectul unei declarații de tranzit, dar se aflaseră anterior în depozitare temporară sau fuseseră plasate sub un regim special împreună cu mărfurile plasate în mod oficial sub respectivul regim de tranzit².

Pentru detalii suplimentare, a se vedea partea VIII, punctul 2.3.2.

În ambele cazuri (datorie stinsă sau nestinsă), biroul vamal de destinație își continuă investigația și respectă dispozițiile articolului 87 alineatul (1) din Cod/articolului 114 alineatul (1) din apendicele I la Convenție, pentru a stabili care este autoritatea vamală competentă pentru recuperarea datoriei sau, în cele din urmă, pentru luarea unei decizii privind stingerea datoriei. Pentru detalii suplimentare, a se vedea: partea VIII, punctele 2.1, 2.2, 2.3 și 3.2.

În cazul în care biroul vamal de destinație își asumă competența pentru recuperare, acesta va solicita biroului vamal de plecare transferul competenței, trimițând mesajul IE150 (Cerere de recuperare). Pentru detalii suplimentare, a se vedea partea VIII, punctele 3.3.3, 3.3.4 și 3.3.5.

După încasarea datoriei, dacă biroul vamal responsabil de recuperare nu este biroul vamal de plecare, acesta trebuie să informeze biroul vamal de plecare în

² Doar regimul de tranzit unional.

³ Doar regimul de tranzit unional.

legătură cu recuperarea respectivă, trimițând mesajul IE152 (Notificare de expediere a recuperării).

În cazul în care datoria vamală este mai mică de 10 000 de euro, se consideră că aceasta a luat naștere în statul membru în care a fost constatată, astfel că biroul vamal de destinație are competența pentru recuperare [articolul 87 alineatul (4) din Cod]³. Cu toate acestea, schimbul de mesaje IE150/151 este în continuare necesar pentru a permite biroului vamal de destinație să inițieze procedura de recuperare. Dacă recuperarea este finalizată, biroul vamal de destinație trimite mesajul IE152 biroului vamal de plecare. Pentru detalii suplimentare, a se vedea: partea VIII, punctul 3.3.5.

În cazurile menționate la punctele 1, 3 și 4 de mai sus, biroul vamal de destinație trimite mesajul IE018 cel târziu:

- în a treia zi de la data la care mărfurile sunt prezentate biroului vamal de destinație sau într-un alt loc (în cazuri excepționale, cum ar fi o serie de sărbători legale, acest termen-limită poate fi prelungit până la șase zile).
- în a șasea zi de la data la care mărfurile sunt primite de un destinatar agreat.”

III. În partea IV, capitolul 4, punctul 4.4.3. se elimină.

IV. În partea V, capitolul 4, punctul 3.10, partea „VAMĂ” se modifică după cum urmează:

„Dacă formalitățile au fost finalizate:

- biroul vamal de plecare indică următorul cod al rezultatului controlului în caseta D(/J) a exemplarului 1 al SAD sau TAD;
- «A1» (satisfăcător): dacă mărfurile primesc liberul de vamă pentru tranzit după controlul fizic al acestora (integral sau parțial) și nu au fost depistate nereguli;
- «A2» (considerat satisfăcător): dacă mărfurile primesc liberul de vamă pentru tranzit numai după controlul documentar (fără control fizic) și nu au fost depistate nereguli sau dacă nu a avut loc niciun control;

- expeditorul agreat indică codul «A3» (procedură simplificată) dacă mărfurile primesc liberul de vamă pentru tranzit;
- atât biroul vamal de plecare, cât și expeditorul agreat se asigură că mențiunile din caseta D(/J) sunt autentificate prin semnătura funcționarului vamal/expeditorului agreat , precum și că Ștampila și data sunt clar tipărite;
- atât biroul vamal de plecare, cât și expeditorul agreat aplică Ștampila planului de asigurare a continuității activității dimensiuni: 26 x 59 mm, cerneală roșie) pe exemplarele declarației de tranzit în caseta A a SAD sau TAD.

Anexa 8.1 din capitolul 1 conține «Ștampila planului de asigurare a continuității activității» în toate versiunile lingvistice.”

V. În partea V, capitolul 4, anexa 8.2 se elimină.

VI. În partea V, capitolul 6, punctul 3.2 se modifică după cum urmează:

„3.2. Controlarea încheierii regimului

Anexa II punctele 13 și 15 din apendicele I la Convenție

Articolul 188 din CVU

Anexele 72-04 punctele 13 și 15, AA

După prezentarea mărfurilor, a SAD sau TAD și a documentelor solicitate, biroul vamal de destinație realizează următoarele acțiuni:

- înregistrează exemplarele declarației de tranzit și înscrie pe acestea data sosirii;
- verifică Ștampila planului de asigurare a continuității activității de pe AD sau TAD;
- verifică Ștampila biroului vamal de plecare sau, în cazul procedurii simplificate, Ștampila expeditorului agreat aplicată pe SAD sau pe TAD;
- efectuează verificarea, dacă este necesar;
- Ștampilează SAD sau TAD cu Ștampila biroului vamal.

Biroul vamal de destinație stabilește dacă mărfurile vor fi verificate. Verificarea mărfurilor se va efectua cu ajutorul informațiilor din SAD sau TAD prezentat biroului vamal de destinație.

Biroul vamal de destinație păstrează exemplarul 4 al SAD sau primul exemplar

al TAD.

Biroul vamal de destinație introduce codul adecvat al rezultatului controlului în caseta I din SAD sau TAD înainte de a trimite biroului vamal de plecare exemplarul 5 al SAD sau al doilea exemplar al TAD.

1. Codul «A1» (satisfăcător) trebuie indicat în cazul în care biroul vamal de destinație a efectuat un control fizic al mărfurilor (integral sau parțial) și nu au fost depistate nereguli. Pe lângă controlul fizic al mărfurilor, se verifică cel puțin următoarele:

- numărul de înmatriculare al mijlocului de transport la plecare și la destinație, comparând înregistrările din declarație cu cele disponibile la destinație;
- starea tuturor sigiliilor aplicate.

2. Codul «A2» (considerat satisfăcător) trebuie indicat în următoarele cazuri:

- dacă biroul vamal de destinație a efectuat un control documentar, fără controlul fizic al mărfurilor, și nu au fost depistate nereguli sau dacă nu a efectuat niciun control;
- dacă mărfurile au fost livrate unui destinatar agreat, iar biroul vamal de destinație decide să nu efectueze niciun control al mărfurilor și/sau al documentelor, iar informațiile primite din partea destinatarului agreat nu prezintă nereguli.

Verificarea stării sigiliilor aplicate, fără controlul fizic al mărfurilor, este, de asemenea, înregistrată sub forma codului «A2», cu condiția ca sigiliile să fie intacte.

3. Codul «A5» (Discrepanțe) trebuie indicat în următoarele cazuri:

(a) în cazul în care au fost depistate discrepanțe minore, dar acestea nu au generat o datorie.

Exemple:

- sigilii lipsă, rupte sau deteriorate;
- mărfuri livrate după expirarea termenului-limită;
- identitate/naționalitate incorectă a mijlocului de transport;

- neefectuarea înregistrărilor necesare în cazul unor incidente în timpul circulației mărfurilor;
- nereguli în ceea ce privește greutatea, fără urme vizibile de manipulare frauduloasă a mărfurilor (diferențe mici de greutate prin rotunjirea greutății);

(b) dacă, în cazul unor discrepanțe minore, a fost necesară o amendă administrativă în temeiul reglementărilor naționale;

(c) dacă au fost descoperite excedente de mărfuri (de același tip sau de alt tip) ca mărfuri nedeclarate și dacă statutul unional al acestor mărfuri/statutul mărfurilor ca mărfuri ale părții contractante nu a putut fi determinat.

Întrucât mărfurile declarate într-o declarație de tranzit au fost livrate biroului vamal de destinație, faptul că au fost descoperite excedente de mărfuri nu împiedică biroul vamal de plecare să descarce regimul. Mărfurilor declarate inițial pentru tranzit li se poate apoi acorda liberul de vamă. Pentru excedentele de mărfuri, biroul vamal de destinație trebuie să clarifice situația.

4. Codul «B1» (nesatisfăcător) înseamnă discrepanțe majore care nu permit ca regimul de tranzit să fie descărcat, iar răspunderea titularului regimului și a garantului rămâne în vigoare până la soluționarea cazului. Prin urmare, codul este utilizat doar în cazuri justificate în mod corespunzător, dacă mărfurile lipsesc (integral sau parțial), sau în cazul unor evenimente similare, cum ar fi dacă mărfurile prezentate la destinație diferă într-un mod semnificativ de descrierea din declarație (în ceea ce privește tipul și cantitatea).

În cazul în care biroul vamal de destinație suspectează că o lipsă de mărfuri sau prezentarea unor mărfuri diferite de cele declarate ar putea fi provocată de o eroare sau o neglijență la locul de plecare, acesta ar trebui să contacteze imediat biroul vamal de plecare (prin e-mail sau telefon ori prin intermediul coordonatorului național de tranzit sau al biroului național de asistență) înainte de a trimite exemplarul 5 al SAD sau al doilea exemplar al TAD, pentru a soluționa cazul. Odată ce cazul este soluționat, biroul vamal de destinație introduce codul «A1», în loc de codul «B1», pe exemplarul 5 al SAD sau pe al doilea exemplar al TAD și îl trimite biroului vamal de plecare.

Dacă însă cazul nu este soluționat sau biroul vamal de destinație nu presupune că o lipsă de mărfuri sau prezentarea unor mărfuri diferite ar putea fi provocată de o eroare sau o neglijență la locul de plecare, acesta introduce codul «B1» pe exemplarul 5 al SAD sau pe al doilea exemplar al TAD și îl trimite biroului vamal de plecare.

*Articolul 112 și
articolul 114
alineatul (1) din
apendicele I la
Convenție*

Biroul vamal de destinație își inițiază propria investigație pentru a soluționa cazul.

*Articolul 79,
articolul 87
alineatele (1) și
(4) și articolul
124 alineatul (1)
literele (g) și (h)
din CVU*

În ceea ce privește datoria menționată la punctele 3 (excedente de mărfuri) și 4, există două opțiuni:

- ia naștere o datorie, în conformitate cu articolul 79 din Cod/articolul 112 alineatul (1) litera (b) din apendicele I la Convenție (de exemplu, nerespectarea unei condiții care guvernează plasarea mărfurilor în regim de tranzit unional sau de tranzit comun; sustragerea mărfurilor de la supravegherea vamală), iar aceasta trebuie să fie achitată;
- a luat naștere o datorie, care însă a fost stinsă, în conformitate cu articolul 124 alineatul (1) literele (g) și (h) din Cod și cu articolul 103 litera (c) din AD/articolul 112 alineatul (2) din apendicele I la Convenție. Stingerea unei datorii are loc în cazul în care:
 - ✓ sustragerea mărfurilor de la regimul de tranzit sau nerespectarea condițiilor care guvernează plasarea mărfurilor în regim de tranzit ori utilizarea regimului de tranzit rezultă din distrugerea totală sau din pierderea iremediabilă a acestor mărfuri ca o consecință a înseși naturii mărfurilor, a unor circumstanțe neprevăzute, a unui caz de forță majoră sau ca o consecință a unui ordin al autorității vamale;
 - ✓ nerespectarea care a dus la nașterea acelei datorii nu are niciun efect semnificativ asupra funcționării corecte a regimului de tranzit și nu a constituit o tentativă de înșelăciune, iar toate formalitățile necesare pentru a reglementa situația mărfurilor sunt efectuate ulterior.

*Articolul 103
litera (c) din AD*

Articolul 103 litera (c) din AD prevede faptul că unul dintre cazurile în care se produce nerespectarea este acela în care supravegherea vamală a fost restabilită ulterior pentru mărfurile care nu fac obiectul unei declarații de tranzit, dar se aflaseră anterior în depozitare temporară sau

fuseseră plasate sub un regim special împreună cu mărfurile plasate în mod oficial sub respectivul regim de tranzit⁴.

Pentru detalii suplimentare, a se vedea partea VIII, punctul 2.3.2.

În ambele cazuri (datorie stinsă sau nestinsă), biroul vamal de destinație își continuă investigația și respectă dispozițiile articolului 87 alineatul (1) din Cod/articolului 114 alineatul (1) din apendicele I la Convenție, pentru a stabili care este autoritatea vamală competentă pentru recuperarea datoriei sau, în cele din urmă, pentru luarea unei decizii privind stingerea datoriei. Pentru detalii suplimentare, a se vedea: partea VIII, punctele 2.1, 2.2, 2.3 și 3.2.

În cazul în care biroul vamal de destinație își asumă competența pentru recuperare, acesta va solicita biroului vamal de plecare transferul competenței, trimițând mesajul «TC24 - Determinarea autorității competente pentru recuperare». Pentru detalii suplimentare, a se vedea partea VIII, punctul 3.3.4.

În cazul în care datoria vamală este mai mică de 10 000 de euro, se consideră că aceasta a luat naștere în statul membru în care a fost constatată, astfel că biroul vamal de destinație are competența pentru recuperare [articolul 87 alineatul (4) din Cod]⁵. Cu toate acestea, biroul vamal respectiv trebuie să trimită și documentul «TC24» biroului vamal de plecare înainte de a iniția procedura de recuperare, doar în scopuri informative.

În cazurile menționate la punctele 1-4 de mai sus, exemplarul 5 al SAD sau al doilea exemplar al TAD este restituit autorității vamale din statul membru sau părții contractante de plecare fără întârziere sau cel mult în termen de 8 zile de la data încheierii operațiunii de tranzit.”

⁴ Doar regimul de tranzit unional.

⁵ Doar regimul de tranzit unional.

VII. În partea V, capitolul 6, punctul 4.5, primul tabel, VAMĂ, se modifică după cum urmează:

„VAMĂ

Biroul vamal de destinație:

- înregistrează declarația de tranzit;
- verifică dacă informațiile de pe exemplarul 4 al SAD sau de pe primul exemplar al TAD corespund informațiilor de pe exemplarul 5 al SAD sau de pe al doilea exemplar al TAD;
- verifică termenul-limită, starea tuturor sigiliilor (dacă sunt aplicate sigilii) și itinerarul (dacă este obligatoriu);
- ia o decizie cu privire la nivelul de verificare necesar;
- după obținerea unui rezultat pozitiv în urma verificării, înscrie în caseta I a exemplarului 5 al SAD sau pe al doilea exemplar al TAD, după cuvântul «observații»: «A1», «A2» sau «A5»;
- după obținerea unui rezultat negativ în urma verificării, înscrie în caseta I a exemplarului 5 al SAD sau pe al doilea exemplar al TAD, după cuvântul «observații», codul «B1»;
- returnează exemplarul 5 al SAD sau al doilea exemplar al TAD în țara de plecare, prin canalele de comunicare normale.”

VIII. În partea V, capitolul 6, punctul 4.5, al doilea tabel, VAMĂ, al 6-lea punct marcator se modifică după cum urmează:

”

- după introducerea codului rezultatului controlului («A1», «A2», «A5» sau «B1»), se introduce în caseta I de pe exemplarul 5 al SAD sau de pe al doilea exemplar al TAD, după cuvântul «observații», următorul text: «DIFERENȚE: BIROUL VAMAL LA CARE AU FOST PREZENTATE MĂRFURILE.....(DENUMIREA ȘI ȚARA)»;

IX. În partea V, capitolul 6, punctul 8, anexa 8.1 se elimină.

X. În partea VI, la punctul 3.3.3.2., a treia liniuță, se adaugă al 5-lea punct marcator cu următorul conținut:

”

- codul «A3».”

XI. În partea VI, la punctul 3.3.3.2., a șaptea liniuță, se modifică următorul text:

- „- termenul-limită până la care mărfurile trebuie prezentate la biroul vamal de destinație (trebuie menționată o dată exactă, nu numărul de zile);
- informații privind sigiliile utilizate (sau, după caz, cuvântul «dispensă»);
 - cuvintele «expeditor agreeat»;
 - codul «A3» și
 - o șampilă care indică utilizarea planului de asigurare a continuității activității. Anexa 8.1 din partea V capitolul 1 conține șampilă pentru continuitatea activității în diferitele versiuni lingvistice.”

XII. În partea VIII, punctul 2.1.1.2 se înlocuiește cu următorul text:

„2.1.1.2. Nerespectarea condițiilor

<p>Articolul 122 alineatul (1) din apendicele I la Convenție</p>	<p>Ia naștere o datorie ca urmare a neîndeplinirii condiției care reglementează plasarea mărfurilor în regim de tranzit sau utilizarea respectivului regim.</p>
<p>Articolul 79 alineatul (1) din CVU</p>	

”

XIII. În partea VIII, punctul 2.1.2. se elimină.

XIV. În partea VIII, se adaugă noul punct 2.2.3. cu următorul conținut:

„2.2.3. Situația în care nu sunt îndeplinite una sau mai multe condiții care reglementează plasarea mărfurilor în regim de tranzit

<p>Articolul 122 alineatul (1) din apendicele I la Convenție</p>	<p>Această situație intervine în cursul plasării mărfurilor în regim de tranzit sau anterior plasării mărfurilor în regim de tranzit, atunci când faptele ies la iveală doar după acordarea liberului de vamă pentru regimul de tranzit (dacă faptele ar ieși la iveală mai devreme, nu s-ar acorda liberul de vamă pentru tranzit). Posibile</p>
<p>Articolul 79 alineatul (1) din CVU</p>	

exemple ale acestui tip de nerespectare sunt mărfurile plasate într-un regim:

- fără o garanție valabilă pentru regimul de tranzit (deoarece aceasta a fost revocată, anulată sau termenul său de valabilitate a expirat) sau cu o garanție care nu este valabilă pe teritoriul respectiv (deoarece operațiunea a tranzitat teritoriul unui stat membru/al unei părți contractante neacoperite de garanție) sau în caz de depășire a cuantumului de referință pentru garanția globală sau dispensa de garanție;
- de către un expeditor agreat, dar în cazul căroră, contrar regulilor sau cerințelor autorizației:
 - ✓ încărcătura nu a fost sigilată;
 - ✓ nu a fost stabilit niciun termen pentru prezentarea expedierii la destinație;
- de către titularul unei autorizații de utilizare a unei simplificări, care a fost eliberată pe baza unor informații inexacte sau incomplete;
- după anularea, revocarea sau suspendarea autorizației pentru a utiliza o simplificare;
- se constată ulterior că una dintre condițiile stabilite pentru utilizarea unei simplificări nu a fost respectată (de exemplu: nu s-a comunicat schimbarea proprietarului pe parcursul procesului de autorizare).”

XV. În partea VIII, se adaugă punctul 2.2.4. cu următorul conținut:

„2.2.4. Datorii care iau naștere în legătură cu regimul de tranzit

Prevederile aplicabile regimului de tranzit comun sau unional nu vizează evenimentele care dau naștere unor datorii și unei recuperări a acestora și care nu fac parte din regimul de tranzit, chiar dacă ele par «să aibă o legătură» cu o operațiune de tranzit. Acest tip de datorie ia naștere, de exemplu, în următoarele situații:

- în urma unei declarații vamale în baza căreia datoria trebuie plătită în momentul când mărfurile sunt importate sau după încheierea regimului de tranzit (de exemplu, «punerea în liberă circulație») sau
- ca urmare a introducerii ilegale («contrabandă») a mărfurilor care fac

obiectul unor taxe la import în țară:

- (a) fără o declarație de tranzit («nedeclarare») sau
- (b) sub acoperirea unei declarații de tranzit care acoperă o cantitate mai mare de mărfuri decât cea declarată și care nu a fost plasată în regimul de tranzit.

În mod normal, situația descrisă la litera (b) nu are niciun efect asupra descărcării regimului de tranzit în cauză.

Cu toate acestea, în cazul în care apare una dintre aceste situații «legate de tranzit» care a dat naștere unei datorii vamale, autoritatea care a constatat situația trebuie să informeze autoritatea competentă a țării de plecare cu privire la orice măsură adoptată. Scopul acestui lucru este de a permite autorității competente **din țara de plecare** să identifice posibilele nereguli legate de mărfurile care urmau să fie plasate în regimul de tranzit.”

XVI. În partea VIII, punctele 2.3.1., 2.3.1.1., 2.3.1.2., 2.3.2. și 2.3.2.1. se elimină.

XVII. În partea VIII, punctul 2.3. se înlocuiește cu următorul text:

„2.3.2. Stingerea unei datorii

*Articolul 112
alineatul (2) din
apendicele I la
Convenție*

Stingerea unei datorii are loc în cazul în care:

- sustragerea mărfurilor de la regimul de tranzit sau nerespectarea condițiilor care guvernează plasarea mărfurilor în regim de tranzit sau utilizarea regimului de tranzit rezultă din distrugerea totală sau din pierderea iremediabilă a acestor mărfuri (adică au devenit inutilizabile), ca o consecință a înseși naturii mărfurilor (de exemplu, evaporarea naturală), a unor circumstanțe neprevăzute, a unui caz de forță majoră sau ca o consecință a unui ordin al autorității vamale;
- nerespectarea care a dus la apariția acelei datorii nu are niciun efect semnificativ asupra funcționării corecte a regimului de tranzit și nu a constituit o tentativă de înșelăciune. Această prevedere lasă la latitudinea fiecărei părți contractante identificarea situațiilor în care acest lucru se poate aplica și, prin urmare, limitarea domeniului lor de aplicare.

*Articolul 124
alineatul (1)
literele (g) și (h)
din CVU*

*Articolul 103
litera (c) din AD*

Înșelăciunea se referă fie la comiterea unui act care este de natură să declanșeze o acțiune penală în instanță, fie la tentativa de a comite un astfel de act.

- toate formalitățile necesare pentru reglementarea situației mărfurilor sunt îndeplinite ulterior.

Modalitatea de realizare a acestei «reglementări» depinde de obligația sau de condiția în cauză. Articolul 103 litera (c) din AD specifică faptul că unul dintre cazurile în care are loc nerespectarea respectivă este faptul că supravegherea vamală a fost restabilită ulterior pentru mărfuri care nu fac parte în mod oficial dintr-un regim de tranzit, dar care erau anterior în depozitare temporară sau erau plasate sub un regim special împreună cu mărfuri plasate oficial sub respectivul regim de tranzit⁶.”

XVIII. În partea VIII, punctul 2.4.1. se modifică după cum urmează:

„2.4.1. Cine sunt debitorii

Articolul 113 din apendicele I la Convenție În temeiul articolului 113 alineatul (2) din apendicele I la Convenție [al articolului 79 alineatele (3) și (4) din CVU]:

- Articolul 79 alineatele (3) și (4) din CVU*
- în cazul neîndeplinirii uneia dintre obligațiile aferente legate de sustragerea mărfurilor de la supravegherea vamală, debitorul este persoana care trebuie să îndeplinească aceste obligații.

Acesta este titularul regimului în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) din apendicele I la Convenție (articolul 233 din CVU). Acesta este responsabil necondiționat și de manieră pur obiectivă pentru datorie. Nu există niciun element intențional relevant pentru identificarea titularului

⁶

Doar regimul de tranzit unional.

regimului ca debitor. Cu toate acestea, debitorul poate fi, în egală măsură, și transportatorul sau destinatarul mărfurilor [articolul 8 alineatul (2) din apendicele I la Convenție (articolul 233 alineatul (3) din CVU)]. În orice caz, identificarea debitorului se face în funcție de obligația specifică care nu a fost îndeplinită, precum și de modul în care este formulată prevederea care a creat obligația.

Mai mult decât atât, orice fel de persoane care au participat la sustragere (complici) sau care au obținut sau tăinuit marfa în cauză (destinatari sau tăinuitori) devin debitori numai în cazul în care au fost sau ar fi trebuit, în mod rezonabil, să fie conștiente că mărfurile au fost sustrate de sub supravegherea vamală. În acest caz, elementul intențional este relevant pentru măsura în care persoanele în cauză pot fi considerate debitori.

- în caz de neîndeplinire a condițiilor care guvernează plasarea mărfurilor în regimul respectiv, debitorul este persoana care trebuie să îndeplinească condițiile ce reglementează plasarea în cauză.

În acest caz, debitorul va fi titularul regimului, persoana care trebuie să îndeplinească condițiile privind plasarea mărfurilor în regim de tranzit, inclusiv printr-o procedură simplificată. Cu toate acestea, dacă plasarea mărfurilor în regimul respectiv implică necesitatea respectării condițiilor de către o parte terță, aceasta va fi, de asemenea, considerată debitor, împreună cu titularul regimului.”

XIX. În partea VIII, punctul 3.3.5 se modifică după cum urmează:

„Acceptarea recuperării de către autoritatea solicitată

Articolul 115 din apendicele I la Convenție Autoritatea competentă solicitată de țara de plecare să recupereze datoria răspunde cererii prin trimiterea mesajului «Notificare de acceptare a recuperării»

Articolul 87 alineatul (4) din CVU (IE151) indicând «Da» sau «Nu» pentru transferul competenței (în cazul în care nu se transmite niciun mesaj IE118 sau IE006). În cazul în care răspunsul este

Articolul 311 din negativ, țara de plecare rămâne cea competentă, în timp ce, în cazul unui răspuns

afirmativ, competența se transferă țării care aprobă cererea, care va iniția procedura de recuperare. Țara de plecare poate informa titularul regimului în acest sens.

Mesajul «Notificare de acceptare a recuperării» (IE151) se transmite în termen de 28 de zile.

În cazul în care datoria vamală este mai mică de 10 000 EUR, indiferent dacă un alt birou vamal în afară de biroul vamal de plecare (adică biroul vamal de destinație sau biroul vamal de tranzit) deține competența necesară pentru recuperare, biroul vamal respectiv trimite inițial mesajul IE150 biroului vamal de plecare, care răspunde întotdeauna cu mesajul IE151, «DA». Biroul vamal competent pentru recuperare introduce în mesajul IE150 trimiterea la articolul 87 alineatul (4) din Cod⁷. Competența nu poate fi schimbată de biroul vamal de plecare, dar acel birou vamal trebuie să fie informat pentru a supraveghea în mod corespunzător întreaga procedură de recuperare.

Observație:

Operațiuni de tranzit comun (de exemplu: Italia – Elveția – Germania):

Dacă se constată că un mesaj „Notificare de trecere a frontierei” (IE118) a fost depus la un birou de tranzit în momentul intrării pe teritoriul unei alte părți contractante (în Elveția, fără ca mesajul IE118 să fie transmis și la intrarea în Germania), acea autoritate aprobă cererea de recuperare și transmite mesajul «Notificare de acceptare a recuperării» (IE151), indicând «Da» în ceea ce privește transferul competenței, fără întârziere (cel târziu în termen de 28 de zile). Țara care acceptă responsabilitatea va începe procedura de recuperare.

Operațiuni de tranzit unional între două puncte de pe teritoriul vamal al Uniunii, via o țară terță [de exemplu: Uniune (Polonia) - Ucraina - Uniune (România)]

Dacă se constată că un mesaj «Notificare de trecere a frontierei» (IE118) a fost depus la un birou de tranzit dintr-un alt stat membru (România), iar autoritatea competentă din țara de plecare a concluzionat că statul membru respectiv este

⁷

Doar regimul de tranzit unional.

responsabil pentru recuperare, autoritatea care primește mesajul «Cererea de recuperare» (IE150) aprobă cererea de recuperare și transmite mesajul «Notificare de acceptare a recuperării» (IE151), indicând «Da» în ceea ce privește transferul competenței, fără întârziere (cel târziu în termen de 28 de zile). Statul membru care acceptă responsabilitatea va iniția procedura de recuperare.

Operațiuni de tranzit unional între două puncte de pe teritoriul vamal al Uniunii
(de exemplu: Lituania - Franța)

În cazul în care autoritatea vamală din țara de destinație a stabilit că a luat naștere o datorie vamală, dar că aceasta este mai mică de 10 000 EUR, autoritatea în cauză trimite mesajul «Cerere de recuperare» (IE150) cu trimitere la articolul 87 alineatul (4) din Cod autorității vamale de la plecare, solicitând transferul competenței. Autoritatea care primește mesajul aprobă cererea respectivă și transmite mesajul «Notificare de acceptare a recuperării» (IE151), indicând «Da» pentru transferul competenței, fără întârziere (cel târziu în termen de 28 de zile). Statul membru care acceptă responsabilitatea va iniția procedura de recuperare.

VAMĂ

Niciun răspuns la cererea de recuperare

Dacă autoritatea competentă solicitată de la destinație nu reacționează nici prin transmiterea mesajului «Răspuns la cererea de cercetare» (IE143), nici prin preluarea responsabilității recuperării prin transmiterea mesajului «Notificare de acceptare a recuperării» (IE151) în termenul-limită stabilit (cel mult 28 de zile), ofițerii de legătură locali pentru tranzit (a se vedea Cartea de adrese a rețelei de tranzit pe site-ul Europa) din țara solicitată ar trebui sprijiniți cu probele necesare adoptării măsurilor, ținând cont de faptul că autoritatea solicitată ar trebui să preia competența. Dacă aceste măsuri nu au urmările prevăzute, trebuie informat biroul național de asistență și coordonatorul național de tranzit din țara de plecare, pentru ca aceștia să acționeze în consecință. În orice caz, autoritatea competentă din țara de plecare trebuie să se asigure de acceptarea competenței înainte de a revoca acțiunea sa de recuperare.

Aceeași procedură se aplică în cazul în care autoritatea competentă pentru recuperare se află într-o țară de tranzit [adică în cazul în care mesajul «Notificare de trecere a frontierei» (IE118) a fost trimis biroului vamal de plecare, dar mărfurile nu au fost livrate la locul de destinație].
Trebuie reținut faptul că răspunsul la aceste mesaje reprezintă o obligație legală.”